Dosarul nr. 1-214/2025
1-25023415-48-1-19032025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

24 aprilie 2025 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Alexandru Bratuțel
Apărătorului inculpatului, avocat Pavel Budu
Inculpatului Constantin Lungu

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Lungu Constantin *****, născut la *****, IDNP *****, originar *****, domiciliat r-nul********** satul*****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, nesupus militar, studii 4 clase, celibatar, tară persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, B/I seria A ***** eliberat la *****, autoritatea emitentă 33, cu statut valabil, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, anteriorjudecat:

- prin sentința judecătoriei sectorului*****, județul Chișinău nr. 1-253/2002 din 04.11.2002 în baza art. 119 alin.(3) Cod Penal la 5 ani privațiune de libertate fără confiscare cu suspendarea condiționată pe termen de 2 ani(f.d.93);
- prin sentința judecătoriei sectorului*****, județul Chișinău nr. 1-133/2003 din aprilie 2003 în baza art. 119 alin.(3), art. 40 Cod Penal pedeapsă definitivă 6 ani privațiune de libertate

(f.d. 90-92); - prin sentința judecătoriei***** nr. 1-168/2014 din 20.10.2014 în baza art. 186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, procesul penal încetat în baza împăcării părților (f.d.94-95), antecedentele penale stinse,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 151 alin. (4) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzelor: 20 martie 2025-24 aprilie 2025

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Inculpatul Lungu Constantin *****, se învinuiește în aceea că el la data de 15.01.2025, aproximativ în jurul orelor 21:00, la domiciliul cet. Galușca Nicolae, situat în satul*****, r-nul********** în urma unei neînțelegeri iscate între Lungu Constantin și Proca Mihail, care se aflau în stare de ebrietate alcoolică, Lungu Constantin urmărind scopul cauzării vătămărilor corporale acestuia, în vederea atingerii scopului infracțional avut, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, i-a aplicat lui Proca Mihail multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, precum și cu obiecte contondente în regiunea capului. Drept urmare, ultimul a primit vătămări corporale sub formă de TCC închisă, contuzia țesuturilor moi, iar la 16.01.2025 a fost internat în cadrul IMSP SR*****.

Ulterior, urmare a acțiunilor violente comise de Lungu Constantin, la data de 17.01.2025, din motivul agravării stării de sănătate, cet. Proca Mihail, a fost transferat de la IMSP SR*****a IMSP IMU Chișinău, cu diagnoza TCCI grav, contuzie cerebrală gravă, unde la data de 28.01.2025, orele 19:15, ultimul a decedat drept urmare a leziunilor primite la data de 15.01.2025.

Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202503C0136 din 05.03.2025, decesul cet. Proca Mihail, a.n.*****, a survenit pe data de 28.01.2025, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, cauzate de trauma cranio-cerebrală închisă, complicată prin edem cerebral pronunțat și hemoragii în trunchiul cerebral, ce se confirmă prin depistarea modificărilor traumatice respective la necropsie și adeverite histologic.

La examinarea medico-legală a cadavrului sau depistat următoarele leziuni corporale: Traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii pericraniene pe stânga și occipital, hemoragii subarahoidiene parieto-temporal pe stânga, focar de contuzie și dilacerare temporal pe stânga. Operator nr. (17.01.25, ora 19.00-21.05) - Evacuarea Hematomului intracerebral parioeto-temporal pe stânga hematom (60ml). Edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral. - care au fost produse la acțiunea traumatică cu un corp(uri) dur(e) contondent(e), sau la lovirea de un asemenea corp(uri), într-o perioadă scurtă între ele, intravital cu circa 2săptămîni pînă la deces (histologic), posibil în circumstanțele indicate în fișa medicală cît și de la cădere de la propria

înălțime, se află în legătură cauzală directă cu survenirea morții, și se califică în comun, (după criteriul pericol pentru viață), ca vătămare corporală gravă, în fișa medicală careva date referitor la conținutul cantitativ a alcoolului etilic în sânge lipsesc.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Lungu Constantin ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal - Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Lungu Constantin ***** a înaintat o cerere olografă şi semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele şi probele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaștevina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu solicită administrarea altor probe şi se căiește de fapta comisă.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina în cele încriminate.

La fel, apărătorul Pavel Budu care acționează în interesele inculpatului Lungu Constantin ***** în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Alexandru Bratuțel în ședință de judecată nu a ridicat obiecții cu privire la admiterea cererii inculpatului, succesorul părții vătămate Slusarenco Mihaela nu a obiectat.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Lungu Constantin ***** din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședința de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Lungu Constantin ***** cu privire la

judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător ales de el, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

*Inculpatul Lungu Constantin *****,* în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că cu victima se cunosc de mult erau în relații normale până atunci conflicte nu au avut. La 15.01.2025 era în satul*****, r-nul*****a serile fratelui victimei la acre lucra împreună cu Proca Ion, a lucrat toată ziua. Seara după lucru s-a dus acasă să își ia haine, era în jurul orelor 20:30a intrat la Galușca, acolo mai era Galușca Nicolae, a servit băuturi alcoolice, aproximativ 3 litri de vin în 3, era și Proca Mihai, în casă au început să se certe, nu mai știe de la ce, el l-a lovit cu tigaia în cap, iar Lungu Constantin l-a lovit înapoi cu pumnul peste corp, a ieșit afară și au continuat cearta, l-a împins, el a căzut și s-a lovit cu capul

de parul de beton, se ținea de cap și zicea că îl doare capul, a ieșit și a plecat. Nu a văzut să curgă sânge, a spus că îl doare capul, s-a dus în casă a mai băut un pahar de vin a vorbit cu Galușca Nicolae și a plecat la seră. Când a ieșit din casă victima era afară, se ținea de cap, zicea că îl doare capul și va da la poliție, menționează că s-a speriat a ieșit și s-a dus la seră de unde l-a sunat pe fratele victimei, i-a spus că l-a lovit cu tigaia în cap iar el i-a dat vreo doi pumni. Mai târziu la sunat Proca Ion și i-a spus că a fost luat de ambulanță.

La întrebările apărătorului a comunicat că îi pare rău, și se căiește.

La întrebările reprezentantului legal al succesorului părții vătămate a comunicat că s-a speriat de aceea nu a chemat ambulanța.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că în privința inculpatului Lungu Constantin ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața

instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc laconstatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Lungu Constantin ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează:

Declarațiile succesorului părții vătămate decedate Slusarenco Mihaela comunicat că este fiica decedatului Proca Mihail. Referitor la cazul dat poate comunica că la data de 17.01.2025, în orele serii, a fost telefonată de către sora tatălui care se află în Italia, care i-a comunicat că tata se află în SR***** în stare gravă, că a fost bătut și i-a oferit numărul lui fratele lui tata Proca Ion, ca să afle mai multe detalii. Ulterior, Proca Ion i-a comunicat că tatăl său a fost transferat de urgență la Spitalul de urgență în mun. Chișinău. In același timp, ea s-a deplasat la spital, însă tatăl ei era dus pentru operație. Din spusele lui fratele tatălui, ultimul i-a comunicat că la data de 15.01.2025, seara, tatăl său Proca Mihai a consumat alcool împreună cu cet. Constantin Lungu la domiciliul lui Galușcă Nicolae. Între ei s-a iscat un conflict, adică ei s-au agresat fizic și că tatăl său a fost bătut de Constantin Lungu și a fost depistat la sol la domiciliul lui Galușcă Nicolae în stare gravă tocmai a doua zi de către infirmierele de la asistența socială din sat, care venise la Nicolae Galușcă să-l viziteze. Deci, tatăl ei a stat o noapte în starea în care era în ograda lui Nicolae Galușcă. La fel, i-a comunicat că în acea seară la domiciliul lui Nicolae Galușcă au mai fost două persoane, Lungu Anatolie și Bortă Ion si i-a zis că alte detalii nu cunoaște. A doua zi, a apelat pe bunica Proca Elena, care i-a comunicat tot aceleași detalii despre cazul dat. Suplimentar, i-a comunicat că infirmierele care l-au depistat au chemat-o pe Proca Elena la fața locului, ultima locuind în apropiere și a venit

repede. Proca Elena l-a văzut pe Proca Mihail culcat la pământ pe partea dreaptă a corpului, în stare conștientă, însă nu vorbea, nu se mișca, avea puțin sânge în regiunea capului, și tot se străduia să întindă mâna la cap. Astfel, Proca Elena a înțeles că a avut o lovitură în regiunea capului. La data de 21.01.2025, în jurul orei 21:30, ea s-a deplasat în satul*****, r-nul********** având intenția de a afla mai multe detalii despre cazul dat. Astfel, s-a deplasat la o grădină, unde din informația cunoscută, se afla cet. Lungu Constantin. Din discuții cu ultimul, acesta i-a comunicat detalii cazului, și a recunoscut faptul că în cadrul unui conflict avut la data de 15.01.2025, în orele serii, cu cet. Proca Mihail la domiciliul lui Galușcă Nicolae, s-au agresat fizic în casă, ulterior înspre ieșirea din casă, Lungu Constantin l-a îmbrâncit pe Proca Mihail, urmare la ce, ultimul a căzut de pe prag pe spate și s-a lovit cu capul de un șpalier din beton. Proca Mihail nu s-a mai ridicat de la pământ. La întrebarea de ce nu a apelat serviciul 112, Lungu Constantin a comunicat că el era beat și la momentul dat nu și-a dat seama ce s-a întâmplat. La fel, i-a comunicat că în acest moment, pe poartă au intrat Lungu Anatolie și Borta Ion. La fel, Lungu Constantin i-a comunicat că unul din aceștia doi, cine anume nu poate să-și amintească, i-a reproșat lui ca să-i de-a pace lui Proca Mihail că de altfel v-a anunța poliția. La data de 28.01.2025, Ia orele 19:30, ea a fost informată despre decesul tatălui său, fiind informată că cauza decesului este una neurologică, adică au fost careva complicații la cap din cauza leziunilor primite la cap. Vrea să fie recunoscută în calitate de succesor legal al părții vătămate decedate Proca Mihail, deoarece în urma acțiunilor lui Lungu Constantin, tatăl ei a decedat. (f.d. 40-42)

Declaraţiile martorului Galusca Nicolae a declarat că locuiește pe adresa indicată de unul singur. Aproximativ o săptămână în urmă, în luna ianuarie 2025, în jurul orelor 21:00, la el la domiciliu a venit Proca Mihail *****, vizibil în stare de ebrietate alcoolică, care a venit la el după o țigară. Peste aproximativ 5 minute, la el în casă în camera unde se află el, a venit cet. Lungu Constantin, care s-a așezat pe un scaun la masă. Pe celălalt scaun stătea Proca Mihail, iar el stătea pe pat, deoarece nu se poate deplasa, are probleme cu picioarele, fiind invalid de dragul II. Ei împreună nu au servit careva băuturi alcoolice. Ei doi au început să se certe, nu cunoaște din ce motiv. Atunci, Proca Mihail a luat o tigaie din aluminiu de culoare sură și l-a lovit pe Lungu Constantin în regiunea capului, urmare la ce, mânerul tigăii menționate s-a rupt. Atunci, ei doi s-au început a lovit reciproc cu pumnii, se îmbrânceau unul pe altul. El nu a înțeles care și ce lovituri a aplicat unul față de celălalt. Intr-un moment dat, Proca Mihail a luat un cuțit de pe masă și a încercat să-l lovească pe Lungu Constantin. Atunci, Lungu Constantin l-a scos pe Proca Mihail afară din casă, adică la apucat și l-a tras afară. Peste vreo câteva minute, în casă a intrat Lungu Constantin și i-a comunicat că l-a agresat fizic pe Proca Mihail și stă jos în fața intrării în casă. Atunci, Lungu Constantin a luat tigaia menționată de jos și a ieșit cu ea afară din casă la Proca Mihail. El nu a văzut ce a făcut Lungu Constantin cu tigaia dată, deoarece el stă la pat. Țipete sau strigăte nu s-au auzit. Menționează că Lungu Constantin era la fel în stare de ebrietate. Lungu Constantin a plecat acasă. A doua zi, tigaia dată a adus-o în casă nepoata Gălușcă Valentina. Proca Mihail a stat toată noaptea afară, iar

a doua zi a fost depistat de mama sa, Proca Elena. La fel, Lungu Constantin i-a comunicat că l-a agresat cu acea tigaie.

Declarațiile martorului Borta Ion a declarat că locuiește pe adresa indicată împreună cu familia. Nu ține minte data concretă, aproximativ cu 2 săptămâni în urmă, anul 2025, era întuneric, nu ține minte ora, în jurul orelor 18.00 - 19.00, el se afla la domiciliul său, când a fost telefonat de către Lungu Anatolie, care l-a chemat la el acasă, deoarece Lungu Constantin a venit la el acasă să pună telefonul la încărcat, la fel i-a zis că a sărit la el la bătaie. Atunci, el s-a dus la Lungu Anatolie la domiciliu. Acolo era Lungu Constantin și Lungu Anatolie, ei stăteau de vorbă. Atunci, Lungu Constantin, când l-a văzut pe el, i-a reproșat lui Anatolie că ce ți-ai chemat prietenii și a ieșit și a plecat. Lungu Anatolie i-a comunicat că a sărit la el la bătaie, deoarece nu-i dădea voie să pună telefonul la încărcat. El cu Lungu Anatolie au mai stat în jur de 10-15 minute, au băut câte un pahar de vin. La un moment dat, Lungu Anatolie i-a comunicat că Lungu Constantin posibil a plecat la domiciliul lui Galușcă Nicolae, deoarece Lungu Constantin știe data când Galușcă Nicolae primește pensia, și i-o fură. Menționează că Lungu Anatolie are grijă de Galușcă Nicolae, deoarece ultimul stă la pat, este invalid și are probleme cu picioarele. Atunci, el împreună cu Lungu Anatolie s-au dus la domiciliul lui Galușcă Nicolae. în casă a intrat Lungu Anatolie, iar el îl aștepta afară în ogradă. El i-a comunicat că se duce în casă să i-a pensia lui Nicolae, deoarece se temea să nu-i fure Lungu Constantin. în casă se auzea Lungu Constantin cum țipa la Galușcă Nicolae. Peste un timp scurt, Lungu Anatolie a ieșit din casă și a luat pensia lui Galușcă Nicolae și i-a zis ca să plece și pensia o să i-o aducă mâine înapoi. La un moment dat, el a auzit cum cineva gemea la sol, era la o distanță de 1-1,5 metri de la ușa de la intrarea în casă în partea dreaptă la vale, era învelită cu o plapumă peste tot corpul, și peste cap tot. Era întuneric afară, careva urme de sânge nu a văzut pe nicăieri. Nu a înțeles cine este persoana dată. El a crezut că este în stare de ebrietate alcoolică și se v-a trezit mai târziu și el cu Lungu Anatolie a plecat. Lungu Constantin a mai rămas. Ei s-au dus pe acasă, însă despre situația dată nu au discutat. A doua zi, l-a sunat Lungu Anatolie și i-a povestit că Lungu Constantin l-a agresat fizic aseară pe Proca Mihail.

Declarațiile martorului Lungu Anatolie a declarat că locuiește pe adresa indicată împreună cu familia. Nu mai ține minte data concretă, aproximativ 1-2 săptămâni în urmă, amurgea, el se afla la domiciliul său. La un moment dat, la el a venit Lungu Constantin, care a cerut să-și pună telefonul la încărcat. El i-a reproșat că la el nu-i Union Fenosa și l-a îmbrâncit, deoarece el dorea să intre în casă. Peste aproximativ o oră, a venit din nou Lungu Constantin cu o sticlă de vin, și i-a zis să o servească atât timp cât se v-a încărcat telefonul său. In acest timp el l-a apelat pe Borta Ion și i-a zis să vină la el, să se asigure să nu sară la bătaie la el Lungu Constantin. în câteva minute a venit Borta Ion. El din nou nu i-a permis lui Lungu Constantin și el i-a reproșat când l-a văzut pe Borta Ion că ce și-a chemat ajutor și în acest timp el s-a dus. Lungu Constantin era vizibil în stare de ebrietate. Ei au mai stat înjur de vreo 10-15 minute cu Borta Ion. Atunci, el a stat și s-a gândit să nu-1 bată pe Galușcă Nicolae și să nu-i ia banii de la pensie și să se ducă împreună cu Borta Ion la

el să vadă să fie tot bine. A intrat în casă, i-a adus un braț de lemne. în casă era Lungu Constantin, care țipa la Galușcă Nicolae de ce îi dă bani lui, dar altuia nu-i dă. El l-a întrebat pe Galușcă Nicolae dacă tot bine la el, și ultimul i-a spus că Lungu Constantin cu Proca Mihail au avut un conflict și s-au agresat fizic. Atunci el cu Borta Ion au ieșit din casă și l-a văzut pe Proca Mihail, care era la sol și l-a față era de sânge. EI nu știa că Lungu Constantin l-a agresat fizic atât de grav, el a crezut că Lungu Constantin i-a dat vreo două palme și o să-și revină și o să plece acasă, deoarece este în stare de ebrietate. El cu Proca Mihail nu au discutat nimic. Galușcă Nicolae i-a spus mai înainte că Proca Mihail a venit în stare de ebrietate alcoolică. El nu s-a implicat în conflictul lor, s-a gândit că o să se lămurească între ei. Atunci el cu Borta Ion au plecat pe la casele lor. A doua zi s-a dus la Galușcă Nicolae, care i-a comunicat despre conflictul de aseară, că Lungu Constantin și Proca Mihail s-au agresat fizic, spunea ceva de o tigaie, la fel, că a fost ambulanța și poliția. Asta este tot ce poate comunica pe cazul dat.

Declaraţiile martorului Lipovan Elena a declarat că locuiește pe adresa indicată. Activează în calitate de lucrător social în satul Zubrești, r-nul*****. La data de 16.01.2025, în jurul orelor 09.20, a venit la domiciliul lui Galușcă Nicolae, care este beneficiar a serviciilor de asistență socială din sat, deoarece se află țintuit la pat, are probleme locomotorii. Astfel, intrând în gospodărie, la aproximativ 2 metri de poartă în partea de la vale spre grădină, la sol, l-a văzut pe cet. Proca Mihail, care stătea jos nemișcat, conștient, dar nu vorbea nimic. Era murdar pe față și mână de sânge, parcă s-a șters cu mâna pe față și a împrăștiat sângele. Părea vizibil în stare de ebrietate alcoolică, nu reacționa, nu se putea ridica de jos. Nu era învelit cu nimic pe el. Menționează că acolo pe loc era prezentă mama lui Proca Mihail pe nume Proca Elena, era venită înaintea sa. Ce s-a întâmplat cu el ea nu cunoaște. Atunci, ea a decis să apeleze serviciul 112. Asta este tot ce poate comunica la moment.

Declaraţiile martorului Proca Elena a declarat că locuiește pe adresa indicată de una singură. Proca Mihail a fost feciorul său. La data de 16.01.2025, în jurul orelor 09.00 - 10.00, a fost anunțată că fiul său Proca Mihail a fost depistat la domiciliul lui Gălușcă Nicolae, jos la sol, în stare inconștientă. Astfel, ea imediat s-a deplasat la Gălușcă Nicolae, acolo era prezentă și Lipovan Elena. Astfel, l-a văzut pe feciorul ei Proca Mihail, care era jos la pământ, înghețat, nu vorbea nimic, doar la un moment dat a ridicat o mână la cap, parcă i-a arătat locul unde s-a lovit. Din câte cunoaște el a stat o noapte acolo. Sânge mult nu a văzut, el era zgârâiat la față și avea puțin sânge pe față. Peste scurt timp, la fața locului s-a prezentat un echipaj al ambulanței și a fost preluat la spital. Din câte cunoaște referitor la cazul dat, poate comunica că în seara respectivă, la domiciliul lui Gălușcă Nicolae, a fost un conflict între Lungu Constantin și feciorul său Proca Mihail. Anterior cet. Lungu Constantin cu feciorul său nu a avut careva conflicte. Alte detalii ea nu cunoaște.

Declaraţiile martorului Lupaşcu Tamara a declarat că locuiește pe adresa indicată. Activează în calitate de felcer SAMU Zubrești. La data de 16.01.2025, în jurul orelor 09.20 fiind la serviciu a primit solicitarea 112 pe faptul că în satul*****, r-nul********** în gospodăria cet. Galușcă Nicolae a fost depistat la sol cet. Proca

Mihail. Ajungând la fața locului a fost depistat cet. Proca Mihail la sol în poziție semi așezată, prezenta cefalee, dureri la nivelul regiunii parietale pe stânga, escoriații faciale, dureri în regiunea abdominală, vertijă, răspundea neclar și greu la întrebări. In aerul expirat se simțea miros de alcool. Ultimul a fost transportat la IMSP SR***** pentru îngrijiri medicale. Menționează faptul că cet. Proca Mihail fiind întrebat ce a pățit, el nu a comunicat nimic, a spus doar că îl cheamă Proca Mihail, a.n.***** și că este din s.*****, r.*****. Dacă l-a agresat fizic cineva sau nu se cunoștea, căci careva fracturi nu prezenta. Asta este tot ce poate comunica la moment.

Totodată vina învinuitului Lungu Constantin *****, se mai confirmă și prin conținutul mijloacelor de probă administrate în cadrul urmăririi penale:

Proces-verbal de cercetare la fața locului din 29.01.2025 cu planșa fotografică, prin care obiect al examinării constituie gospodăria cet. Galușca Nicolae situat în satul*****, r-nul***** de unde au fost ridicate o tigaie din dur-aluminiu de culoare sură și un mâner din dur-aluminiu de culoare sură.

Proces-verbal de examinare din 29.01.2025 cu planșa fotografică, prin care obiect al examinării constituie obiectele ridicate din gospodăria cet. Galușca *****: - o tigaie din de culoare sură confecționată din dur-aluminiu, este de formă rotundă, o muchie a tigăii este deteriorată, lungimea deteriorării fiind 3,5 centimetri, careva urme de substanță brună roșietică pe suprafața obiectului nu s-au depistat; - și un mâner confecționată din dur-aluminiu de culoare sură, o parte a mânerului are un orificiu tehnic, iar partea cealaltă este deteriorată, lungimea mânerului este de 15 centimetri, lățimea părții deteriorate fiind 3,5 centimetri, urme de substanță brună roșietică pe suprafața obiectului nu s-au depistat.

Ordonanța de recunoaștere drept corp delict și transmitere spre păstrare din 29.01.2025, prin care a fost recunoscut drept corp delict o tigaie din dur-aluminiu de culoare sură și un mâner din dur-aluminiu de culoare sură și transmise spre păstrare în camera de păstrare a IP Strășeni.

Chitanța nr. 11 privind primirea spre păstrare în camera de păstrare a IP Strășeni a corpurilor delicte - o sacoșă de culoare neagră ce conține o tigaie din duraluminiu de culoare sură si un mâner din dur-aluminiu de culoare sură.

Cererea cet. Slusarenco Mihaela privind recunoașterea ca succesor legal al părții vătămate decedate Proca Mihail *****.

Ordonanța din 06.02.2025 de recunoaștere a cet. Slusarenco Mihaela ca succesor legal al părții vătămate decedate Proca Mihail ***** și de a exercita aceleași drepturi și obligații ca și ale părții vătămate.

Raportul de expertiză judiciară nr. 202502P0285 din 03.02.2025, la examinarea medico-legală a persoanei pe numele cet. Lungu Constantin, a.n.*****, leziuni corporale nu s-au constatat.

*Raportul de expertiză judiciară nr. 202503C0136 din 05.03.2025, decesul cet. Proca Mihail, a.n.*****,* a survenit pe data de 28.01.2025, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, cauzate de trauma cranio-cerebrală închisă, complicată prin edem cerebral pronunțat și hemoragii în trunchiul cerebral, ce se confirmă prin depistarea modificărilor traumatice respective la necropsie și adeverite histologic. La examinarea

medico-legală a cadavrului sau depistat următoarele leziuni corporale: Traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii pericraniene pe stânga și occipital, hemoragii subarahoidiene parieto-temporal pe stânga, focar de contuzie și dilacerare temporal pe stânga. Operator nr. (17.01.25, ora 19.00-21.05) - Evacuarea Hematomului intracerebral parioeto-temporal pe stânga hematom (60ml). Edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral. - care au fost produse la acțiunea traumatică cu un corp(uri) dur(e) contondent(e), sau la lovirea de un asemenea corp(uri), într-o perioadă scurtă între ele, intravital cu circa 2săptămîni pînă la deces (histologic), posibil în circumstanțele indicate în fișa medicală cît și de la cădere de la propria înălțime, se află în legătură cauzală directă cu survenirea morții, și se califică în comun, (după criteriul pericol pentru viață), ca vătămare corporală gravă. în fișa medicală careva date referitor la conținutul cantitativ a alcoolului etilic în sânge lipsesc.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevedecă sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesulîn egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Respectiv, fapta infracțiunii se confirmă indiscutabil prin probe directe, inclusiv martori oculari, dar şi fiind recunoscută nemijlocit de inculpat în fața instanței.

În aceiași ordine de idei, corespunzător faptei comise, se relevă şi urmările cauzate și anume decesul victimei precum şi legătura cauzală dintre faptă şi urmări, teze confirmate prin concluziile din raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202503C0136 din 5 martie 2025.

De asemenea, expertul judiciar a susținut, că *decesul cet. Proca Mihail, a.n.******, a survenit pe data de 28.01.2025, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, cauzate de trauma cranio-cerebrală închisă, complicată prin edem cerebral pronunțat și hemoragii în trunchiul cerebral, ce se confirmă prin depistarea modificărilor traumatice respective la necropsie și adeverite histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului sau depistat următoarele leziuni corporale: Traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii pericraniene pe stânga și occipital, hemoragii subarahoidiene parieto-temporal pe stânga, focar de contuzie și dilacerare temporal pe stânga. Operator nr. (17.01.25, ora 19.00-21.05) - Evacuarea Hematomului intracerebral parioeto-temporal pe stânga hematom (60ml). Edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral. - care au fost produse la acțiunea traumatică cu un corp(uri) dur(e) contondent(e), sau la lovirea de un asemenea corp(uri), într-o perioadă scurtă între ele, intravital cu circa 2săptămîni pînă la deces (histologic), posibil în circumstanțele indicate în fișa medicală cît și de la cădere de la propria înălțime, se află în legătură cauzală directă cu survenirea morții, și se califică în comun, (după criteriul pericol pentru viață), ca vătămare corporală gravăDe altfel, instanța constată că corespunzător argumentelor expuse *supra*, însăși inculpatul Lungu Constantin *****l a recunoscut vina şi acțiunile incriminate în acest caz, acceptând şi confirmând în detaliu despre modul comiterii faptei sale, care corespund celor invocate de victimă şi de martorii audiați, într-un mod în care doar un făptuitor adevărat poate cunoaște.

Prin urmare, instanța statuează că în pofida administrării mijloacelor de probă administrate, care denotă comiterea faptei infracționale de către inculpat la caz, acesta a recunoscut vinovăția în comiterea acestei fapte şi a oferit declarații în ședința de judecată, iar în acest sens, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență acestor spețe, informația obținută şi furnizată de Lungu Constantin ***** este aceiași cu cea stabilită de instanță, nu afectează esențial probatoriul în ambele cauze penale, ci *a contrario* demonstrează suplimentar cert faptele incriminate acestuia, care au fost demonstrate prin restul mijloacelor de probă.

Pe cale de consecință, instanța consideră drept veridică informația furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacelede probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz cea furnizată de Lungu Constantin *****, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existența faptei infracțiunii, certitudinea comiterii acesteia nemijlocit de către persoana acuzată, precumşi săvârșirea de către acesta cu vinovăție.

Or, acesta atât în ședința de judecată şi-a menținut această poziție consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată fapta comisă de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii, persoanele implicate şi timpul săvârșirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaște evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată şi de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevanteîn acest sens, care demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție, pe care ultimul a recunoscut-o, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În acest context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Lungu Constantin ***** au fost încadrate juridic în baza art. 151 alin. (4) din Codul penal,pentru fapta incriminată în actul de acuzare.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală,săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în

jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 151 alin. (4) din Codul penal, instanța statuează că în mod evident s-a constatat fapta prejudiciabilă prin care s-aatentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii incriminate, care în speță include *obiectul juridic principal* constând în relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei și *obiectul material* este reprezentat de corpul persoanei-*victime*.

Faptul ingerinței în relațiile sociale enumerate *supra* sunt determinate atât prin declarațiile inculpatului în ședința de judecată, dar şi coroborate cu mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale şi cercetate nemijlocit în ședința de judecată, inclusiv prin declarațiile martorilor oculari ai comiterii infracțiunii.

Prin urmare, instanța atestă o consecutivitate şi susținere reciprocă a probelor în speță, după cum reiese din declarațiilor martorilor coroborate cu ale inculpatului, iar mai mult, instanța constată potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală, că *decesul cet. Proca Mihail, a.n.******, a survenit pe data de 28.01.2025, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, cauzate de trauma cranio-cerebrală închisă, complicată prin edem cerebral pronunțat și hemoragii în trunchiul cerebral, ce se confirmă prin depistarea modificărilor traumatice respective la necropsie și adeverite histologic

Din aceleași argumente sus-enunțate, instanța constată şi prezența *laturii obiective* a infracțiunii în acțiunile inculpatului Lungu Constantin *****, or fapta infracțională de la alin. (4) al art. 151 din Codul penal cuprinde: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de cauzare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății care au provocat decesul victimei; 2) urmările prejudiciabile primare sub forma vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății şi 3) legătura cauzală între faptă prejudiciabilă şi urmările constatate privind decesul victimei.

În acest context, instanța reține că atunci când se cauzează vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, prin manifestarea „*pericolului pentru viațapersoanei”*, se aduce atingere exclusiv relațiilor sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar pericolul pentru viață are un caracter medical şi nu juridic, iar la caz a existat pericolul iminent pentru viața persoanei care s-a soldat cu decesul victimei.

Respectiv, conform pct. 28-52 ale Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 cu privire la aprecierea medico-legală a gravității vătămării integrității corporale, abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 534 din 26 iulie 2023, în vigoare din 3 septembrie 2023 au fost enumerate situațiile când pot fi calificate vătămările grave a integrității corporale sau a sănătății, iar potrivit pct. 27 din același Regulament, drept periculoase pentru viață sânt considerate vătămările corporale, care prezintă pericol iminent-imediat, tardiv sau potențial, ca leziunea să determine moartea, indiferent dacă acest pericol a fost înlăturat printr-un tratament medical sau datorită reactivității individuale a organismului.

La caz, instanța iterează concluziile aceluiași raport de expertiză judiciară medico-legală, potrivit căruia la examinarea medico-legală a cadavrului sau depistat următoarele leziuni corporale: Traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii pericraniene pe stânga și occipital, hemoragii subarahoidiene parieto-temporal pe stânga, focar de contuzie și dilacerare temporal pe stânga. Operator nr. (17.01.25, ora 19.00-21.05) - Evacuarea Hematomului intracerebral parioeto-temporal pe stânga hematom (60ml). Edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral. - care au fost produse la acțiunea traumatică cu un corp(uri) dur(e) contondent(e), sau la lovirea de un asemenea corp(uri), într-o perioadă scurtă între ele, intravital cu circa 2săptămîni pînă la deces (histologic), posibil în circumstanțele indicate în fișa medicală cît și de la cădere de la propria înălțime, se află în legătură cauzală directă cu survenirea morții, și se califică în comun, (după criteriul pericol pentru viață), ca vătămare corporală gravă

De asemenea, implicarea inculpatului la comiterea infracțiunii se atestă din declarațiile martorilor, care indică cert despre modalitatea aplicării loviturilor de către inculpat, precum şi din poziția însăși a acuzatului, care nu a infirmat faptul dat.

La rândul său, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) din Codul penal este una materială, consumată din momentul survenirii vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății și decesul victimei Proca Mihail, ce întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) din Codul penal se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare, adică față de vătămările intenționate grave ale integrității corporale sau ale sănătății, iar în acest sens, instanța concluzionează că inculpatul în momentul aplicării loviturilor lui Proca Mihail trebuia şi putea să prevadă posibilitatea survenirii urmărilor grave, la caz decesul vicimei mai ales în contextul acționării în direcția unei zone vitale a organismului, la caz în capul victimei.

Circumstanțele enumerate derivă din declarațiile succesului părții vătămate şi neinfirmate prin alte mijloace de probă, confirmate prin cele expuse de martori şi inclusiv de inculpat, iar astfel nu generează instanței îndoieli privind intenția inculpatului la săvârșirea infracțiunii, or ultimul îşi dădea seama cert de verosimilitatea producerii acestor vătămări grave ale sănătății soldate cu decesul vitimei şi respectiv putea să le prevadă.

Instanța conchide că motivul infracțiunii, care nu este obligatoriu la încadrarea juridică în acest caz, ar fi putut rezida într-un conflict spontan inițiat între victimă şi inculpat, eventual dintr-o dorință huliganică de a-şi etala superioritatea față de cei din jur,dar care nu are relevanță la încadrarea juridică a infracțiunii.

În concluzie, instanța conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când a comis fapta, a prevăzut urmările ei prejudiciabile exprimate în vătămările corporale grave, având în vedere că a aplicat cu bună-știință lovituri victimei şi într-o zonă vitală a corpului, a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel realizând latura subiectivă, sub forma intenției în privința cauzării vătămărilor corporale grave, ca urmare survenirea decesului victimei.

Cu referire la persoana *subiectului* infracțiunii, instanța statuează că acesta este

persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, reieșind din prevederile art. 21 alin. (2) din Codul penal, iar la caz, instanța atestă că inculpatul Lungu Constantin ***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației, fiind născut ***** având împlinită vârsta de 18 ani, nu se află la evidența medicului psihiatru şi/sau a medicului narcolog (f.d.97-98), astfel întrunind semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Așadar, instanța de judecată consideră că Lungu Constantin ***** este vinovat şi poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat, conform încadrării juridice aduse la caz prin rechizitoriu şi a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului *Lungu Constantin* *****l în baza art. 151 alin. (4) din Codul penal, conform semnelor *„* Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei*”*, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazurilor şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunilor în acțiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatului la răspundere penală.

Acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea lui Lungu Constantin vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani si 3 luni, cu ispășirea pedepsei in penitenciar de tip închis. A aplica în privința lui Lungu Constantin ***** măsura de reprimare - arestul. Termenul ispășirii pedepsei aplicate în privința lui Lungu Constantin ***** să fie calculat din data pronunțării sentinței, cu includerea în termen a perioadei în care acesta s-a aflat în arest preventiv din 29.01.2025, orele 14:30 până la data pronunțării sentinței. De încasat de la Lungu Constantin ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 4272,00 lei ce constitui cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiza judiciar din 03.02.2025 și a raportului de expertiză judiciar din 05.03.2025. Corpurile delicte din prezenta cauză de restituit martorului Galușca Nicolae după rămânerea definitiva a sentinței, merge vorba despre o tigaie de dur-aluminiu culoare sură și un mâner la fel din duraluminiu culoare sură.

Apărătorul Pavel Budu care acț*****ează în interesele inculpatului Lungu Constantin *****, în dezbaterile judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse reieșind din

limita minimă a pedepsei prevăzute la art. 151 alin.(4) Cod Penal.

Inculpatul Lungu Constantin *****, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că nu știe ce să spună, sunt vinovat.

Suplimentar, succesorul părții vătămate decedate Slusarenco Mihaela a comunicat că indiferent de ce s-a întâmplat el trebuia săi acorde un ajutor, să cheme serviciu ambulanță sau să anunțe pe cineva de aproape care era

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera

altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei. La stabilirea mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpatul Lungu Constantin a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 12 la 15 ani.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor deosebit de grave, comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține, că infracțiunea nominalizată comisă de către inculpat face parte din domeniul relaţiilor de ocrotire a valorii fundamentale, garantate inclusiv prin Constituţie, şi anume dreptul la viaţă.

Astfel, instanța reține că inculpatul întrunește calitatea de subiect al infracţiunii. Inculpatul a declarat instanţei judecătoreşti că își recunoaște vina și și regretă cele făcute. Reieşind din totalitatea circumstanţelor stabilite, având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite în cazul din speţă, ţinând cont de scopul pedepsei penale, de gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în acţiunile învinuitului Lungu Constantin ***** nu au fost stabilite.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, circumstanţe care agravează răspunderea lui Lungu Constantin ***** nu au fost stabilite.

Temeiuri pentru liberarea învinuitului Lungu Constantin ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Cât privesc pledoariile avocatului care a solicitat pentru aplicarea unei pedepse în limita minimă a pedepsei prevăzute de art.154 alin.(4) Cod penal, ținând cont de faptul că atât pe parcurs urmării penale cât și în ședințele de judecată, inculpatul a recunoscut vina, a manifestat un comportament adecvat.

După cum s-a demonstrat pe parcursul examinării cauzei, nu rezultă că Lungu

Constantin *****, până la data săvârșirii acțiunii nu a avut intenția de a săvârși această faptă.

Instanța de judecată atestă că în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate, constatîndu-se o legătură de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social periculoase.

Instanța de judecată a dat o justă evaluare tuturor mijloacelor de proba administrate cu ocazia cercetării judecătorești, stabilind existenţa faptelor, precum şi vinovăţia inculpatului în forma prevăzută de lege pentru antrenarea răspunderii penale.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă, de prevederile art. 154 din Codul penal şi a art. 24 alin. (1) din Constituţie, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale infracţiunii de „Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei”, cu încadrarea juridică conform componenţei de infracţiune prevăzute de art.151 alin.(4) din Cod penal şi Lungu Constantin ***** la răspundere penală.

Pe cale de consecință, reținerea săvârșirii infracțiunii în sarcina inculpatului, atrage ca efect răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social al faptelor săvârșite, în vederea restabilirii valorilor sociale amenințate. Concomitent, instanța de judecată va reține și raționamentele CEDO în cauză, unde pentru a stabili dacă procesul a fost echitabil, Curtea a luat în considerare procedura în ansamblul său și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public și al victimelor ca autorii infracțiunii să fie trimiși corespunzător în judecată.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, precum şi din sancţiunea imperativă a normei penale, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnaților, dar şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnaţi, este doar aplicarea unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acestora şi cu infracţiunea săvârşită în privinţa părţii vătămate, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanţa reţine faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, nu va crea inculpatului repercusiuni psiho-emoționale, care ar împiedica executarea pedepsei cu închisoare, dar şi va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puţin riscant şi nedelincvenţial în viitor atât pentru ei, cât şi pentru terţe persoane, având în vedere că s-a incriminat comiterea unei infracţiuni deosebit de grave, săvârşită în privinţa unei persoane.

În același rând, instanța susține că este imperios necesar să invoce originea persoanelor şi comportamentul acestora până la săvârșirea infracţiunii, dar şi ulterior, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social

periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, care la caz nu a trezit motive pentru aplicarea unei pedepse mai reduse după tip.

La caz, instanţa mai accentuează că inculpatul Lungu Constantin a fost anterior sancţionat penal, întrunind astfel condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie pe termenul stabilit infra de instanţă, reieşind din prevederile legii penale, dar şi prezența circumstanţelor atenuante la caz, însă pe un termen parţial mai redus decât cel invocat de procuror.

La stabilirea pedepsei, instanţa a ţinut cont de prevederile art. 76-77 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, care se pedepseşte cu închisoare de la 12 la 15 ani, fiind în stare de ebrietate, dar s-a căit sincer, regretă cele întâmplate este caracterizat pozitiv, anterior a mai fost condamnat.

Totodată instanța are în vedere faptul că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Dat fiind faptul că, inculpatul Lungu Constantin a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și că, la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, acesta beneficiază de drept de o reducere cu ¼ a limitelor pedepsei, constituind astfel închisoare de la 9 ani până la 11 ani și 3 luni.

Astfel, reieşind din cele menţionate supra, instanţa va aplica în privinţa inculpatului Lungu Constantin pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 ani.

În acelaşi timp, în ce priveşte aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpaţilor, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (4) din Codul penal în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni deosebit de grave şi excepţional de grave, dispune pentru Lungu Constantin, executarea pedepsei cu închisoare în penitenciare de tip închis.

Termenul executării pedepsei aplicate inculpatului Lungu Constantin a-l calcula de la data pronunțării prezentei sentințe, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest preventiv din 29 ianuarie 2025 ora 14:30 până la 24 aprilie 2025. Măsura preventivă sub formă de arestare preventivă în privința inculpatului Lungu Constantin până la definitivarea sentinței urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului și în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Alexandru Bratuțel a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare în sumă de 4272 lei ce constituie cheltuieli pentru efectuarea raportului de

expertiză din 3 februarie 2025 și raportului de expertiză din 5 martie 2025.

Pentru a reține concluzia în cauză, instanța de judecată pornește de la premisa că potrivit art. 227 cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

După cum rezultă din norma art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părţii vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanţa de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părţii vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părţi. În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinţei, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

La caz, analizând natura juridică a cheltuielilor arătate de către acuzatorul de stat, instanţa de judecată constată că acestea deși reprezintă cheltuieli obișnuite și absolut necesare, suportate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, fiind generate inclusiv de comportamentul inculpatului pe durata urmăririi penale, iar o dată cu constatarea vinovăției inculpatului, revendicarea acestora este reglementată de conduita procesuală penală.

Or, chiar și în ipoteza în care statului îi revine obligația pozitivă de a administra probe pentru a demonstra vinovăția unei persoane, iar potrivit art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală și art. 6 par. 2 CEDO, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 din Codul de procedură penală, după constatarea vinovăției acestuia, această prezumție este înlăturată, iar responsabilitatea de a recupera cheltuielile judiciare cade exclusiv pe seama celui vinovat.

În consecință, instanța de judecată vine să constate necesitatea admiterii cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare, or potrivit art. 227 alin.(1) şi art. 227 alin.(2) pct.5),

(3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cu dispunerea ulterioară a încasării acestora din contul persoanei recunoscute vinovate.

Legalitatea unei astfel de soluții derivă şi din decizia Curţii Constituţionale nr, 98 din 06 septembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 142 alin. (2) din Codul de procedură penală (plata pentru efectuarea expertizei în cauzele penale), în conținutul căreia Curtea a notat că prin definiţie, expertiza judiciară reprezintă o activitate de cercetare Ştiinţifico-practică, efectuată în cadrul procesului civil, penal sau contravențional, în scopul aflării adevărului prin efectuarea unor cercetări metodice, cu aplicarea de cunoștințe speciale şi procedee tehnico ştiinţifice pentru formularea unor concluzii argumentate cu privire la anumite fapte, circumstanțe, obiecte materiale, fenomene şi procese, corpul şi psihicul uman, ce pot servi drept probe într-un proces judiciar.

Motivele pentru dispunerea şi efectuarea expertizei judiciare sunt prevăzute la articolul 142 Cod de procedură penală, iar prin articolul 143 din Cod de procedură penală legislatorul a stabilit cazurile în care este obligatorie efectuarea expertizei. Curtea a observat că, în baza articolului 19 alin. (3) din Cod de procedură penală, procurorul (organul de urmărire penală) are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovățesc, precum şi circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Această normă îşi găseşte dezvoltarea în articolul 100 alin. (1) din Cod de procedură penală, potrivit căruia administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, adică strângerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum şi de către instanţă, la cererea părţilor, prin procedeele probatorii prevăzute de Codul de procedură penală.

Prin urmare, dispunerea unei expertize judiciare constituie o obligație procesuală a procurorului (organului de urmărire penală), în faza de urmărire penală, dacă circumstanțele cauzei o justifică. Expertiza urmează a fi dispusă şi în favoarea învinuitului pentru a respecta drepturile procesuale ale acestuia, inclusiv principiul egalităţii armelor.

În cazul unei omisiuni a procurorului (organului de urmărire penală) de a respecta o asemenea obligație, persoanele interesate pot utiliza instrumentele procesuale prevăzute în instituţia controlului judiciar al procedurii prejudiciere. Părţile interesate pot solicita efectuarea unei expertize judiciare la judecarea cauzei în prima instanţă sau în instanţa de apel. În mod firesc, în toate cazurile, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor sunt suportate de la bugetul de stat.

Aşadar, efectuarea unei expertize judiciare pentru constatarea circumstanţelor cauzei constituie o obligaţie pozitivă a autorităţilor, ce derivă din articolul 124 alin. (1) din Constituţie, iar dreptul părţilor de a solicita efectuarea unei expertize din iniţiativă proprie şi pe cont propriu este o garanţie suplimentară prevăzută de normele procesuale.

Înalta Curte a constatat că, potrivit articolului 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală. Sub acest aspect, Curtea a conchis că în cazurile în care organul de urmărire penală şi, în special, procurorul este obligat, ope legis, să dispună efectuarea unei expertize judiciare (prevăzute la articolul 143 din Codul de procedură penală) cheltuielile pentru aceasta sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat.

Totuși Curtea nu constată faptul că această obligație rămâne exclusiv în sarcina statului, după recunoașterea vinovăției persoanei acuzate, de vreme ce, în acest sens, legiuitorul a expus exhaustiv care cheltuieli judiciare nu pot fi puse în seama persoanei condamnate – art. 229 alin. (2) CP și care sunt situațiile în care condamnatul poate fi exonerat de plata acestora – art. 229 alin. (3) CPP.

Instanței de judecată nu au fost prezentate solicitări și probe cu privire la situaţia materială a inculpatului Lungu Constantin și imposibilitatea financiară ultimului de a achita suma de 4272 (patru mii două sute șaptezeci și doi) lei.

Astfel, ca urmare a circumstanțelor expuse supra, instanța consideră necesar a admite cerința acuzatorului de stat în partea ce vizează necesitatea încasării cheltuielilor judiciare proporțional egal constituite din serviciile de efectuare a raporturile de expertiză judiciară.

Deci, reieșind din prevederile legale analizate supra, precum şi din jurisprudența instanțelor ierarhic superioare, instanța de judecată consideră necesar a încasa egal și proporțional din contul inculpatului Lungu Constantin, născut la ********** în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertize judiciare supra în cuantum de 4272 (patru mii două sute șaptezeci și doi) lei.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte. Conform art.162 al. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz:1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite;2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite;3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate;

Astfel, în baza art.162 Cod de procedură penală, instanța de judecată va dispune ca corpuri delicte recunoscute prin ordonanța din 29 ianuarie 2025 o tigaie din dur-aluminiu de culoare sură și un mâner din dur-aluminiu de culoare sură, de restituit martorului Galușca Nicolae.

Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul şi apărătorii inculpaților cât și inculpatul nu s-au expus pe marginea

unei acţiuni civile, iar în cadrul procesului judiciar, succesorul părții vătămate nu a înaintat o cerere de chemare în judecată.

În aceste condiţii, instanţa subliniază că părţilor civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art.221 alin.(5) din Codul de procedură penală, care indică că persoana care nu a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal, precum şi persoana a cărei acţiune civilă a rămas nesoluţionată, au dreptul de a înainta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile.

Astfel, instanța explică că succesorul părții vătămate este în drept să înainteze separat o acțiune civilă în ordinea procedurii civile

În conformitate cu prevederile 72 alin. (4), 80^1 din Codul penal, 162, 221-225, 227-229, 329, 340, 364^1, 384, 385, 389 şi 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş TE:

Se recunoaște vinovat **Lungu Constantin** ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) din Codul penal, se condamnă şi i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executare pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei aplicate inculpatului Lungu Constantin *****, a-l calcula de la data pronunțării prezentei sentințe, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest preventiv din 29 ianuarie 2025 ora 14:30 până la 24 aprilie 2025.

Se menține măsura preventivă sub formă de arestare preventivă în privința inculpatului Lungu Constantin *****, până la definitivarea sentinței.

Se admite demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și dispune a încasa din contul inculpatului Lungu Constantin *****, născut la *****, IDNP ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertize judiciare în cuantum total de 4272 (patru mii două sute șaptezeci și doi) lei.

Corpuri delicte recunoscute prin ordonanța din 29 ianuarie 2025 o tigaie din dur-aluminiu de culoare sură și un mâner din dur-aluminiu de culoare sură, de restituit martorului Galușca Nicolae.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
Judecător **Iana Talmaci**